

*Inspraak Commissie Ruimte en Economie van 7 dec. 2021,
agendapunt 5b. Zonnepark Remmerden*

Edward van de Zande eigenaar van landgoed Roghairsparren, grenzend aan de velden waar een zonnepark geprojecteerd is.

We vinden unaniem dat eerst de daken en restruimtes vol gelegd dienen te worden met zonnepanelen, voordat natuur- en agrarische grond gebruikt gaat worden. Daartoe is er een zonneladder opgesteld (die in Rhenen wel heel typisch uitgelegd wordt). Toch is er door het college positief gereageerd op het principeverzoek voor een grootschalig zonnepark op de Utrechtse Heuvelrug.

De capaciteit van het elektriciteitsnetwerk is een cruciale beperkende factor voor het opwekken van energie. Voor de gehele provincie Utrecht is een vooraankondiging van structurele congestie gedaan. Wat zoveel wil zeggen dat Stedin er vooralsnog van uitgaat dat er geen netwerkcapaciteit beschikbaar is voor het leveren van energie. Als dit park (de laatste trede van de ladder!) toch doorgang krijgt, dan is het elektriciteitsnet zeker vol, is er geen capaciteit meer voor initiatieven lager op de ladder zoals zon op dak en zon op restruimtes. Dit is op verschillende plaatsen in Nederland al aan de orde, kleinere opwekkers kunnen geen panelen meer plaatsen omdat de grote projectontwikkelaars alle capaciteit van het net al hebben verbruikt. Alle mogelijkheden (klein en groot) op lagere treden, blijven onbenut, een gemiste kans.

Het betreft de Cultuurhistorische hoofdstructuur (CHS) en het betreft natuurgebied, NNN gebied met 'nee-tenzij' beleid.

Nee, er mogen geen ruimtelijke ontwikkelingen plaatshebben die de wezenlijke kenmerken en waarden, kwaliteit, oppervlakte en samenhang van het NNN aantasten.

Om te opteren voor 'tenzij' mogen er geen reële alternatieven mogelijk zijn die het NNN niet of minder aantasten. Dat moet breed onderzocht zijn. Door middel van locatieonderzoek moet aangetoond zijn op welke manier onderzoek is gedaan, welke andere locaties onderzocht zijn en waarom deze geen reële alternatief vormen.

En de aantasting dient gecompenseerd te worden.

Dit bedenken wij allemaal niet zelf, dit is vastgelegd in de Omgevingsverordening van Utrecht.

De algemene instructieregel voor zonneparken in de Omgevingsverordening is: *'De structuren in landschap moeten herkenbaar blijven en er wordt voorzien in een goede landschappelijke inpassing'.*

Door de omvang van dit plan is de structuur onzichtbaar en wordt het zonnepark het landschap, inpassing is daarmee niet meer aan de orde.

In de toelichting op de tweede instructieregel (bodemkwaliteit) wordt expliciet vermeld dat er erosie en verspoeling van de bodem optreedt bij zonneparken op een helling met slechte vegetatie.

Last but not least, legt de provincie vast dat bij zonnevelden in NNN gebied zij ook het Nee-tenzij principe handhaaft. Alleen voor tijdelijke energieprojecten opgestart t.b.v. nieuwe natuur in Groene contourgebieden wordt een uitzondering gemaakt. Daar is hier geen sprake van.

Een zonnepark is een enorme technische installatie, zeker zo'n grootschalig plan als dit. In het verzoek zijn er letterlijk maar 6 inhoudelijke zinnen besteed aan wat er

technisch gebouwd gaat worden. In één zin samengevat; de tafels worden opgesteld in een open zuid-opstelling van 2,5 m hoog bestaande uit 4 bi-facial panelen boven elkaar. In de begeleidende brief is nog te lezen dat het opgesteld vermogen van de installatie 25,3 MWp is. Die informatie roept meer vragen op dan dat ze antwoorden geeft. Het ambtelijke advies is niet bekend gemaakt, we weten dus niet wat er precies is beoordeeld en of er additionele vragen gesteld zijn. Zoals: vermogen, afmetingen en hoeveelheid panelen; afmetingen, hoeveelheid en locaties transformatoren; afmetingen en locatie schakelstation (klantstation) etc.

Het college heeft geen kaders meegegeven voor dit zonnepark, alleen algemene voorwaarden uit de Omgevingsverordening opgesomd. Het project voldoet niet aan alle provinciale voorwaarden. De ontstane hiaten hadden opgevuld moeten worden. Temeer omdat het project nieuwe industrie betreft waar nog geen wet- en regelgeving voor ontwikkeld is en de bouwregels uit het bestemmingsplan niet toepasselijk zijn.

Ter inspiratie kan ik wel een rijtje essentiële kaders opsommen (niet limitatief) voor een dergelijk project:

- maximale bouwhoogtes en volumes van afzonderlijke onderdelen en het geheel,
- minimale afstanden tot perceelgrenzen, bestaande bebouwing en kwetsbare natuur,
- maximale bebouwing (in percentage) van het totale oppervlak,
- vrij te houden zones in en rond het park t.b.v. bereikbaarheid, brandgangen en open zichtlijnen in het gebied,
- brandpreventie en alarmering,
- vaste voorzieningen voor bluswater om het droge naaldbos en Plantage Willem III te kunnen beschermen,
- eisen aan de apparatuur (bijvoorbeeld recyclebaar),
- veiligheidseisen voor de installatie (bijv. terugbrengen DC spanning als AC spanning uit is geschakeld, vlamboogdetectie),
- beveiligings- en monitoringapparatuur,
- maximeren van het vermogen dat opgewekt mag worden onder de gegeven vergunning,
- regeling voor aansprakelijkheid en verzekering,
- middelen waarmee geborgd wordt dat voorwaarden worden nagekomen,
- tussentijdse controles, etc, etc.

MooiSticht heeft een vernietigend advies uitgebracht (storend, geen visie, geen onderbouwing) en mist net als wij het onderzoek naar geschikte locaties in de gemeente voor het oprichten van zonneparken. Het ambtelijke advies op het principeverzoek is niet bekend gemaakt; wat was dat advies, wat is onderzocht? We doen een dringend verzoek aan de raad om op grond van noodzakelijk en vereist(!) onderzoek beleid en kaders vast te stellen voor het verlenen van vergunningen voor zonnevelden die strijdig zijn met omgevingsregels en verantwoord natuurbeheer, en om onafhankelijke advisering op te volgen.

Er bestaan geen regels of wetgeving waarop je kunt terugvallen bij zonnevelden en daarmee geen grenzen.

NO RULES? NO LIMITS!